370937 - Bazı Durumlarda Rukyenin Etkisi Niçin Görülmüyor?

Soru

Gayrı müslim birinin Müslümana rukye yapması caiz oluyor, bununla kişi iyileşebiliyor da. Bu hususta kanına zehir karışmış bir kimse, midesi yıkanmaksızın, kanında bir değişiklik olmaksızın veya kan nakli söz konusu olmadan tamamen iyileşebiliyor. Yine aynı şekilde sihir, cin dokunması, çarpması, göz değmesi de rukye ile tamamen yok olabiliyor. Ancak bazen bir Müslüman rukye yapıyor; hastalık daha da devam ediyor ya da rukye yapılan kişi şifa olmadığını iddia ediyor. Bunlardan sonra; rukyenin hemen fayda vermesinin ve rukye tedavisi olmanın ölçüsü nedir? etkili rukyenin ölçüsü nedir?

Detaylı cevap

Allah'a hamd olsun.

Birincisi:

Zikirlerle ve ayetlerle rukye yapmak sünnettir.

Rukye dua çeşitlerinden biridir. Bu nedenle ayetlerle ve şer'î zikirlerle (rukye yapmak) meşrudur.

İmam Nevevî rahimehullahu teala der ki: "Ayetlerle ve (sünnette) bilinen zikirlerle rukye yapmak hususunda ise herhangi bir nehiy yoktur; hatta sünnettir....

Ayetlerle Allah teala'yı zikrederek rukye yapmanın caizliği hususunda icma nakledilmiştir. Mâzerî der ki: "Allah'ın kitabıyla ve O'nu zikretmekle olduğu sürece tüm rukyeler caizdir. Arap dilinden başka bir dilde veya içinde küfrün olabilmesi şüphesi olacağından dolayı anlamı bilinmeyen ifadelerle rukye yasaklanmıştır." (*Şerhu Sahîhi Müslim*, 14/169)

Dua, Allah teala'nın şifa için yaratmış olduğu sebeplerden biridir.

Rukyeyle Şifanın Oluşması Zorunlu mudur?

Malum olduğu üzere insanın bir sebepten dolayı hemen netice elde etmesi gerçekleşmeyebilir. Bazen bu sebeple tüm şartların yerine gelmesi gerçekleşmediği için sonuç da gelmeyebilir/gecikebilir. Mesela gafil kimsenin, rukyesinde ihlaslı olmayan kimsenin yaptığı rukye gibi. Veya rukye yapılan kişinin, rukyenin faydasının olmayacağına inanması gibi, inkar etmesi gibi bir engelin bulunması.

İbn Kayyım rahimehullahu teala der ki: "Kur'an her türlü kalbi ve bedeni hastalıklara, dünya ve ahiret hastalıklarına karşı kamil bir şifadır. Onunla şifa bulmaya herkes ehil ve muvaffak değildir. Hasta olan kimse, tedavisini onunla güzel bir şekilde yapar ve onu sıdk, iman, tam bir kabul, kesin bir inançla ve şartlarını yerine getirerek hastalığın üzerine koyarsa hastalık Kur'an'a karşı kesinlikle mukavemet gösteremez." (*Zâdu'l-Meâd*, 4/322)

Allah bazen iyileşmeyi geciktirebilir veya bir hikmete binaen iyileşmeyi engelleyebilir de.

Şeyhulislam İbn Teymiyye şöyle der: "İçinde haddi aşmanın bulunmadığı dua ile istenilen (sonuç) ya da onun bir benzeri elde edilir. İcabet edilen duayla kastolunan budur. Zira istenilen şey bazen bizzat yasaklanmış olan bir şey olabilir. Ya da dua edeni veya başka bir kimseyi ifsad eden bir şey olabilir. Dua eden de bunu bilmez; duasında kendi aleyhine ne gibi zararların olduğunu bilemez. Yüce Allah (kullarına) yakın olan ve (dualarına) icabet edendir. O, kullarına karşı bir annenin evladına olan merhametinden daha çok merhametli olandır. O, kerem sahibi ve merhametli olandan (kul) belirli bir şey istediğinde O, kula bizatihi istediği hususu vermenin uygun olmayacağını bilir ve kulun istediğinin benzerini ona verir. Tıpkı bir çocuk, babasından onda olmayan bir şey istediğinde, babanın evladına kendisine ait olan mülkünden, çocuğun istediğine benzer olan şeyi verme hususunda yaptığı gibi. Elbette ki en yüce misaller Allah'a aittir." (*Mecmûu Fetevâ*, 14/368)

İbnu'l-Cevzî rahimehullahu teala der ki: "Mükellef tutmanın maksadı insana kapalı kılınması onun cehaletinden ötürüdür. Şüphesiz ki bu mükellef tutmanın maksadı hususu (çoğu kez) insanların maksatlarıyla zıt bir durum arz eder. Her aklı başında olan kimsenin (Allah'ın muradına karşı

çıkmamak için) amaçlananın tersine olan durumu içtenlikle kabullenmesi gerekir. Eğer dua edip amacına ulaşmayı istediyse Allah'a dua ederek ibadette bulunmuştur. Eğer muradı verilirse şükreder. Amacına ulamamış olsa bile (yine şükreder) istediğinde ısrarcı olması doğru olmaz. Zira dünya (tüm) amaçlara ulaşma yeri değildir. Kendi kendine şu ayeti okur: ***"Olur ki hoşunuza gitmeyen bir şey, sizin için hayırlıdır ve olur ki, sevdiğiniz şey de sizin için bir şerdir…"*** (Bakara, 216)

En büyük cehalet türlerinden biri de maksatlarının tersi oldu diye içten içe içerlemesidir. Belki de iç dünyasında buna itiraz eder durur. Yahut belki de iç dünyasında "benim istediğim şeyin gerçekleşmesinin bir zararı yoktu, duama icabet edilmedi" der.

Tüm bunlar insanın cehaletine, imanının ve (Allah'ın) hikmet(in)e teslimiyetinin zayıflığına delildir." (*Saydu'l-Hâtır*, s: 625-626)

Allah sübhanehu ve teala kafir birinin yaptığı rukyeyi (bazen) kabul eder ve o rukyeyle şifayı verir. Bu, kafirin aleyhine delil olsun diyedir. Bunun içindir ki Allah teala zorluk anında kafirin duasını, onun aleyhine daha fazla delil ikame etmek amacıyla, kabul eder. Onların durumlarını şöyle niteleyerek buyurmuştur: ***"Nimet olarak size ulaşan ne varsa, Allah'tandır. Sonra size bir zarar dokunduğu zaman da yalnız O'na yalvarırsınız. Sonra da sizden o zararı giderdiğinde, içinizden bir zümre, hemen Rablerine ortak koşarlar! Kendilerine verdiklerimize karşılık nankörlük etmeleri için (öyle yaparlar). O halde bir süre daha faydalanın; fakat yakında hakikati bileceksiniz!"*** (Nahl, 53-55)

Allah teala müminin şifasını bazen bir hikmetten dolayı geciktirir. Mesela onun ecrini ve sabrettiği şeye karşılık sevabını artırmak için veya buna benzeyen bir hikmetten dolayı.

Özetle rukyenin sonuç vermesi Allah'ın iradesi ve takdirine bağlıdır. O, merhamet edendir, hikmetle iş yapandır ve (her şeyin iç yüzünü) bilendir.

İkincisi:

Rukyenin güzel bir şekilde yapılmasının ölçüsüne gelince; rukye dua ve zikir gibidir. Onu yapan

kimsenin; Müslüman, ihlaslı, doğru, şer'î rukyeyi yapabilen kimse olması dışında bir şartı yoktur.

Şu cevaplara bakınız:

Rukye Yapanın Şartları Nelerdir (7874).

Allah en iyisini bilir.